

Fylkesmannen i Hordaland

Saksbehandler, innvalgstelefon
Marianne Svege, 5557 2255

Vår dato
27.10.2016
Deres dato

Vår referanse
2016/13802
Deres referanse

Utdanningsdirektoratet

Spørsmål om § 19 g i barnehageloven

Fylkesmannen i Hordaland viser til nytt kapittel V A i barnehageloven. I den forbindelse har vi spørsmål knyttet til § 19 g, barn med nedsatt funksjonsevne, når disse går i barnehage i annen kommune enn bostedskommunen.

Vi har fått henvendelser fra kommuner som stiller spørsmål om hvilken kommune som skal fatte vedtak etter § 19 g og hvilken kommune som skal betale for tilretteleggingen. Dette kommer ikke frem i loven og blir heller ikke omtalt i merknadene

Kapittel V i barnehageloven inneholder ikke særlige bestemmelser om det økonomiske ansvaret for spesialpedagogisk hjelp til barn som er fosterhjemsplasserte i andre kommuner, slik det tidligere ble regulert i forskrift til opplæringsloven § 18-1 b). Inntil dette blir regulert i barnehageloven (eventuelt med ny forskrift) gir Fylkesmannen råd til kommunene om å ha en praksis tilsvarende føringer i forskrift til opplæringsloven § 18-1 b).

Når det gjelder § 19 g er dette en ny bestemmelse, og man kan derfor ikke ta utgangspunkt i tidligere regelverk og praksis på området. I utgangspunktet vurderer vi det som naturlig at bostedskommunen til barnet fatter vedtak om tilrettelegging, slik at dette også kan sees i sammenheng med eventuelle vedtak om spesialpedagogisk hjelp. Det kan likevel være problematisk at en annen kommune enn der barnehagen er fysisk plassert, fatter vedtak som kan ha konsekvenser for barnehagens organisering og fysiske miljø.

Det er etter vår oppfatning riktig at den kommunen som fatter vedtak om tilrettelegging også betaler for dette. Vi ser imidlertid at det i noen tilfeller kan bli urimelig for en kommune å betale for fysisk tilrettelegging av barnehager i andre kommuner. Det kan utløse store utgifter å sette i stand en barnehage etter behovene til et enkelt barn, uten at kommunen i ettertid kan benytte barnehagen som en del av sitt barnehetilbud.

I § 13 Prioritet ved opptak, blir det slått fast at kommunen har en viss valgmulighet basert på praktiske og økonomiske hensyn når det gjelder i hvilken barnehage de tilbyr barnet barnehageplass. Dette mener vi også må vurderes å gjelde for tilretteleggingsplikten kommunen har etter § 19 g. Dersom bostedskommunen kan tilby plass i barnehager som er tilrettelagt for barnets behov, vil det være urimelig at kommunen skal betale for tilsvarende i en annen kommune. På den andre side er det en viktig premiss i barnehageloven at foreldre skal stå fritt til å velge barnehage for sine barn, også utenfor kommunegrensene hvis det er aktuelt. Det er derfor nødvendig med en avklaring om dette også gjelder for barn med behov

for tilrettelegging, og hvilke muligheter bostedskommunen skal ha for å styre hvor disse barna får barnehageplass.

Oppsummert ønsker vi avklaring på følgende spørsmål:

- Når barn går i barnehage i annen kommune enn bostedskommunen, hvem skal da
 - Fatte vedtak om tilrettelegging
 - Betale for tilrettelegging
- Hvilke muligheter har kommune som betaler for tilretteleggingen til å styre hvilken barnehage/kommune barnet går i?

Vi ber om et snarlig svar, da dette er viktig å ha klargjort slik at kommuner kan fatte vedtak i disse sakene.

Med hilsen

Hanne Melander
seniorrådgjevar

Marianne Svege
seniorrådgjevar

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift.